

स्वकर्म, [नृ] लो, (स्वस्य कर्म ।) आत्मकत-
कार्थम् । यथा,—

कुन्युवाच ।

“स्वकर्मफलनिर्दिष्टं यां यां योनिं ब्रजाम्यहम् ।
तस्यां तस्यां हृषीकेश त्वयि भक्तिर्दृष्टास्तु मे ॥”
इति पाण्डवगीता ॥

स्वकर्मकृत, त्रि, निजकार्यकारि । इति स्वकर्म-
शब्द-पूर्वक-कृतधतोः कर्त्तरि क्तिप्-प्रत्ययेन
निष्पन्नः ॥

स्वकीयः, त्रि, (स्वस्यायमिति । गहादिषु स्वस्य
वेति छः कुगागमश्च ।) स्त्रीयः । तत्पर्यायः ।
निजः २ आत्मीयः ३ स्वः ४ । इति हेमचन्द्रः ॥
स्वकुलक्षयः, पुं, (स्वकुलस्य क्षयो यस्मात् ।)
मत्स्यः । इति हेमचन्द्रः ॥ निजवंशनाशश्च ।
तत्कर्त्तरि तद्विशिष्टे च चि ॥

स्वग, इ सर्पणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा-
पर०-सक०-सेट् ।) वकारमध्यः । इ, स्वङ्यते ।
इति दुर्गादासः ॥

स्वगतं, लो, (स्वगतम् ।) मनोगतम् । (तत्तु
नाम्योक्तोनामन्यतमम् । तत्तच्चरणं यथा, साहित्य-
दर्पणे । ६ । ४२५ ।

“अथायं खलु यद्वस्तु तदिह स्वगतं मतम् ॥”
यथा । अहम् । स्वगतम् । दम्भग्राह्योऽयं देशः ।
भवत्वस्मिन्नासने उपविशामि । इति प्रबोध-
चन्द्रोदयनाटके २ अङ्कः ॥ आत्मप्राप्ते तस्मा-
द्भते च चि ॥

स्वगुप्ता, स्त्री, (स्वेन गुप्ता ।) शूकशिश्वी । इति
शब्दरत्नावली ॥ लज्जालुः । इति राजनिर्घण्टः ॥
स्वगृहः, पुं, (स्वकृतं गृहं यस्य ।) कलिकारपक्षी
इति जटाधरः ॥ निजालये, पुं, लो ॥

स्वङ्गः, त्रि, (सु शोभनानि अङ्गानि यस्य ।)
सुन्दराङ्गविशिष्टः । तत्पर्यायः । सिंहसंहननः २ ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (सु शोभनमङ्गमिति ।)
शोभनावयवे, लो ॥

स्वच्छं, लो, (सुष्ठु अच्छम् ।) विमलोपरसः ।
मुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छः, त्रि, (सुष्ठु अच्छः ।) रोगविमुक्तः । इति
शब्दरत्नावली ॥ शुक्लः । निर्मलः । इति
केचित् ॥ (यथा, महानिर्व्याणतन्त्रे । ८ । ८१ ।
“असनं वसनं पात्रं शय्या यानं निकेतनम् ।

गृह्यकं वस्तुजातं च स्वच्छात् स्वच्छं प्रशस्यते ॥”
कपटतादिदोषशून्यः । यथा, तत्रैव । ८ । ५२ ।
“स्वच्छो नम्रः शचिर्हृद्यो युक्तः स्यात् सर्व-
कर्मसु ॥”

स्वच्छः, पुं, (सुष्ठु अच्छः निर्मलः ।) स्फटिकः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छन्दः, त्रि, (स्वस्य क्रन्दोऽभिप्रायो यत्र ।)
स्वाधीनः । स्वतन्त्रः । इत्यमरः । ३ । १ । १५ ॥
(यथा, कथामरिखागरे । ३३ । १८४ ।

“अच्छन्दसौ न ते राजन पाणिस्पर्शमिहा-
हति ॥”

स्वस्य अभिप्राये, पुं । यथा, हरिवंशे । १२२ । २८ ।

“बुधुचा वा पिपासा वा ग्लानिर्वीर्यथवा जरा ।
देववहारयन्थास्ते स्वच्छन्दो न भविष्यति ॥”

स्वच्छपत्रं, लो (स्वच्छं पत्रं यस्य ।) अश्वकम् ।
इति हेमचन्द्रः ॥

स्वच्छमणिः, पुं, (स्वच्छो मणिः ।) स्फटिकः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छवालुकं, लो, (स्वच्छं वालुकम् ।) विमलो-
परसः । इति राजनिर्घण्टः ॥

स्वच्छा, स्त्री, (सुष्ठु अच्छा ।) श्वेतदूर्वा । इति
राजनिर्घण्टः ॥

स्वजं, लो, (स्वस्मात् जायते इति । जन + डः ।)
रक्तम् । इति मेदिनी ॥

स्वजः, पुं, (स्वस्मात् जायते इति । जन + डः ।)
पुत्रः । खेदः । इति मेदिनी ॥ त्रि, आत्मजातः ॥
(स्वाभाविकः । यथा, रामायणे । २ । ११२ । १६ ।

“आगता त्वामियं बुद्धिः स्वजा वैनयिकी
च या ।
अश्वसुसहसे तात रक्षितं पृथिवीमपि ॥”

स्वजनः, पुं, (स्वस्य जनः ।) ज्ञातिः । इत्यमरः ।
२ । ६ । ३४ ॥ आत्मीयलोकश्च ॥ (यथा,
कुमारि । ४ । २६ ।

“स्वजनस्य हि दुःखमग्रतो
विहृतहारमिवोपजायते ॥”

स्वजा, स्त्री, (स्वस्मात् जायते या । जन + डः ।
टाप् ।) कन्या । इति शब्दरत्नावली ॥

स्वठ, क गत्यसंस्कृतसंस्कृतेषु । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) क, स्वाठयति ।
इति दुर्गादासः ॥

स्वतः [स] व्य, (स्व + तसि लृ ।) आत्मनः । आपन
हृते इति भाषा । यथा । स्रोतोऽन्तःसरणं
स्वतः । इत्यमरः । १ । १० । ११ ॥ (यथा,
रघुः । ३ । ५८ ।

“अतिप्रवन्धप्रहितास्त्रहृष्टिभि-
स्तमाश्रयं दुष्प्रसहस्य तेजसः ।
शशाक निर्वोपयितुं न वासवः
स्वतश्चतुर्तं वज्रमिवाङ्गिरश्चुदः ॥”

धनात् । यथा, मनुः । ८ । १६६ ।

“अज्ञेता यदि नष्टः स्यात् कुटुम्बार्थं कृतोऽव्ययः ।
दातव्यं वासवैस्तत् स्यात् प्रविभक्तैरपि स्वतः ॥”

अस्य अव्ययत्वप्रमाणं यथा । तद्वित्तयासर्व-
विभक्तिः । यस्मात् सर्वा विभक्तिर्नोत्पद्यते स
तद्वित्तान्तोऽव्ययं स्यात् । परिगणनं कर्त्तव्यम् ।
तसिलादयः प्राक् पाशपः । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ।

स्वतन्त्रः, त्रि, (स्वस्य तन्त्रं प्राधान्यं यत्र ।)
स्वाधीनः । तत्पर्यायः । अपाहतः २ स्वैरी ३

स्वच्छन्दः ४ निरवग्रहः ५ । इत्यमरः । ३ ।
१ । १५ ॥ निर्यन्त्रिणः ६ यथाकामो ७ निर-
गलः ८ निरङ्कुशः ९ । इति जटाधरः ॥

स्ववचिः १० । इति हेमचन्द्रः ॥ स्वतन्त्रास्वतन्त्र-
व्यक्तयो यथा, नारदः ।

स्वातन्त्रन्तु स्मृतं ज्येष्ठे ज्येष्ठं गुणवयःकृतम् ।

अस्वतन्त्राः प्रजाः । सर्वाः स्वतन्त्रः पृथिवीपतिः ॥
अस्वतन्त्रः स्मृतः शिष्य आचार्यस्य स्वतन्त्रता ।
अस्वतन्त्राः स्त्रियः सर्वाः पुत्रा दासाः
परिग्रहाः ॥

परिग्रहा अनुजीविप्रभृतयः ।

“स्वतन्त्रस्तत्र तु गृहो यस्य तत् स्यात् क्रमा-
गतम् ।

गर्भस्थैः सष्टशो ज्ञेयो अष्टमाहसरात् शिशुः ॥
वाल आषोडशाहर्षात् पौगण्डोऽपि निगद्यते ।
परतो व्यवहारश्च स्वतन्त्रः श्वितराहते ॥

जीवतोर्न स्वतन्त्रः स्यात् जरयापि समन्वितः ।
तयोरपि पिता श्रेयान् बीजप्राधान्यदर्शनात् ॥
अभावे बीजिनो माता तदभावे च पूर्वजः ॥
स्वतन्त्रोऽपि हि यत् कार्यं कुर्यादप्रकृतिं
गतः ।

तदप्यक्तमेव स्यादस्वतन्त्रास्य हेतुतः ॥”
इति व्यवहारतत्त्वम् ॥

स्वतः, पुं, अन्यः । इति केचित् ॥

स्वत्वं, लो, (स्वस्य भावः । स्व + त्व ।) शास्त्र-
सम्मतयथेष्टविनियोगार्हत्वम् । सप्तपदार्थाति-
रिक्तपदार्थः । निरूपकतासम्बन्धेन स्वामित्वम् ।
यथा । स्वत्वञ्च यथेष्टविनियोगार्हत्वेन शास्त्र-
बोधितत्वमिति प्राञ्चः ॥ अतिरिक्तपदार्थ इति
शिरोमणिः ॥ स्वामित्वञ्च तन्निरूपकत्वम् ।
निरूपकतया तदेव वा । तच्च द्रव्यगतं गुण-
गतञ्च द्रव्यस्य दानादिश्रुतेः । नीलं वा हृषमुत्-
सृजेदित्यादौ लौहित्यादिगुणविशिष्टपारिभा-
षिकनीलहृषोत्सर्गश्रुतेषु । वस्तुतस्तु आत्म-
समवेतं स्वामित्वमेवातिरिक्तपदार्थः । विस्मय-
दानादीनां तन्नाशकत्वे क्रयप्रतिग्रहादीनाञ्च
तत्वेतुत्वे सम्बन्धनाधवसम्भवात् तदेव निरूप-
कतया स्वत्वव्यवहारहेतुः । अतएव निबन्धादौ
भाविव्यपि स्वत्वमिति । अन्यथा प्रतिमाधं प्रति-
वर्षं वा देयत्वेन प्रतिश्रुतधात्यादिरूपस्य भावित्वे
तत्र तदुत्पत्त्यनुपपत्तेरिति चूडामणिसम्मतो
लीलावतोरहस्यपन्थाः समीचीनः । तत्र स्वत्व-
धारावाराण्य सजातीयस्वत्वं प्रतिस्वत्वं विरोधि
सजातीयमिति करणात् पराजितनृपतिराज्या-
न्तर्वर्त्तितत्तत्पुरुषीयक्रमागतस्थावरादौ जया-
दिना जेतुर्नृपतेः करग्रहणोपयोगिस्वत्वोत्पादे
तथा क्रौते अतिगृहीतराज्यान्तर्वर्त्तिनितादृश-
स्थावरादौ च क्षेत्रादेः त्रायाद्यधीनस्वत्वोत्-
पादेऽपि न व्यभिचार इति संशेपः । इति
दायभागटौकायां श्रीकृष्णतर्कालङ्कारः ॥

स्वदनं, लो, (स्वद + ल्युट् ।) भक्षणम् । इति
हेमचन्द्रः ॥ लेहः । इति राजनिर्घण्टः ।

स्वदाराः, पुं, (स्वस्य दाराः ।) स्वस्त्री । यथा,
आङ्गिकतत्त्वचतविष्णुपुराणवचनम् ।

“मृतो नरकमध्येति ह्येयतात्रापि चायुषः ।
परदाररतिः पुंसामुभयत्रापि भौतिदा ॥
इति मत्वा स्वदारेषु नृतुमस्तु बुधो ब्रजेत् ।
यथोक्तदोषहीनेषु सकामेनृतावपि ॥”